

شماره پرسش: ۵۴۵۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۵/۲۰ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

با عرض سلام و خسته نباشید در پاسخ به سوال شماره ۵۱۶۶ فرموده اید که " بنده سخت معتقدم اگر طلبه‌ی فلسفه‌خوان از فقه بهره‌ی کافی نداشته باشد بیش از آن که مفید باشد مضر خواهد بود". سوال داشتم که اولاً، آیا این مضر شدن مخصوص طلبه است یا برای غیر طلبه هم هست و ثانیاً، دلیل این مضر بودن و ضررهای مترتب بر آن را توضیح بفرمایید و ثالثاً، مقدار فقه خواندن چقدر باید باشد تا این ضرر پیش نیاید؟ در حد لمعه یا مکاسب یا خارج فقه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مورد طلبه که نقش تبیین دین را به عهده دارد بحث فقه و فقه‌دانی از دو زاویه مهم است یکی از آن جهت که باید جایگاه حرکات و گفتار خود را در فقه بداند و دیگر آن که سخنانی که می‌گوید و راهنمایی‌هایی که در امور دین مثل عقاید و اخلاق دارد مرز فقهی آن‌ها را نیز مشخص کند و همواره در فضای فقهی عمل کند. ولی برای غیر طلبه موضوع تا این اندازه حساس نیست در عین آن که هیچ‌کس نباید در مسیر فلسفه و عرفان از تقید به فقه و احکام الهی کوچک‌ترین فاصله‌ای داشته باشد. در مورد طلبه‌ای که نقش تبیین دین را به عهده می‌گیرد خارج فقه نیاز است در آن حدی که فضای استنباط فقها را بشناسد. موفق باشید